Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 17. Вторникъ 22 Сѣчня (3 Лютого) 1891. Рôкъ I.

Переглядъ політичный.

Neue Fr. Presse помѣстила на дняхъ кореспонденцію зъ Вайдгофенъ, котрои авторъ жалує ся, що Чехи чимъ разъ то бôльшу повыскують перевагу въ Долѣшнôй Австріи. Сильный именно єсть чинникъ Чехôвъ на стокахъ гôръ Мавгарта, где ческй властителѣ дôбръ спроваджують собѣ зô своих ôтчини робôтникôвъ.

У Вѣдни ходять слухи, що еще передъ выборами має вступити до габинету деп. Хлюмецкій, одинъ зъ проводирôвъ лѣвицѣ, и обôйме теку министра справъ внутрѣшныхъ. На вѣсть тоту нема иншои ôдповѣди якъ та, яку пару днѣвъ тому помѣстило *Wiener Abendpost*, що понеже то, що ся дѣє въ Радѣ министрôвъ єсть тайною, то вѣсти такй суть чистыми догадками газетъ.

Межи сербскимъ министромъ дѣлъ внутрѣшныхъ Джаєю, о котрого уступленю доносили мы, а клюбомъ радикальнымъ не було вже ôдъ давна згоды и давно ходила чутка, що Джая подасть ся до димисіи. Найголовнѣйшою причиною того непорозумѣня мавъ бути проектъ закона прасового, котрый радикаламъ выдававъ ся за острымъ а ôдтакъ и деякй другй справы якъ н. пр. звѣстне поступованье королевои Наталіи въ послѣднихъ часахъ та и ще иншй справы, о котрыхъ Джая высказувавъ ся досыть неоглядно та зневохоть тымъ собѣ скрайныхъ радикалôвъ. На разѣ здавало ся, що до кризы не прийде, бо товаришѣ Джаѣ солидаризовались зъ нимъ и загрозили такожъ димисією. Видко однакожъ, що радикалы ударили зô всѣхъ сторôнъ на Джаю, коли той не мôгъ вже остоятись. За министромъ дѣлъ внутрѣшныхъ подались однакожъ и всѣ прочй министры до димисіи и такъ настала криза цѣлого кабинету, котру теперь має залагодити президентъ сербскои скупштины Пашичъ. Джая верне теперь назадъ на своє давне становище совѣтника державного. Бувшій министеръ дѣлъ внутрѣшныхъ єсть родомъ Дальматинець и католикъ, та непримиримый ворогъ Австріи а мимо того не мавъ великои симпатіи и довѣрія въ Сербіи и многй уважали єго за тайного противника православія.

Королева Наталія выслала до сербскои скупштины, котра оногды знову зôбрала ся на нараду, таке письмо: „Признаю ся, що я сподѣвала ся въ справѣ мого меморандумъ иншои ухвалы палаты, якъ та, яка въ палатѣ запала. Дуже менѣ прикро, що я уповаючи на справедливôсть скупштины такъ ошибнула ся. А то менѣ тымъ прикрѣйше, що мимо обѣцянки деякихъ радикальныхъ послôвъ анѣ оденъ зъ членôвъ бôльшости не станувъ въ моѣй оборонѣ, а противно полишено то политичному противникови радикальнои партіи. То становище здаєсь вказувати на фактъ, що радикальна партія, стаючи въ 1888 р. по моѣй сторонѣ, робила то тогды лишь зъ політичныхъ мотивôвъ, котрй, якъ показуєсь, не мали зъ моєю справою нѣякого дѣла".

Гражданинъ пише, що Радѣ державнôй представлено вже проектъ права маючого положити конець кольонизаціи заграничнôй на територіюмъ россійскôмъ. Пôсля нового сего проекту кольонизація грунтôвъ черезъ чужинцѣвъ єсть взборонена; въ выятковыхъ лишень случаяхъ може министеръ справъ внутрѣшныхъ позволити на тоє, пôдъ конечнымъ однакъ условіємъ, що набуваючй грунта, пріймуть заразъ пôдданьства россійске, котре достануть лишь тогды, єсли будуть свѣдучй въ языку россійскôмъ и выкажуть знакомôсть уставъ державныхъ.

Комисія т. з. фонду оброчного въ соймѣ прускôмъ нарала вже свои працѣ и старає ся якъ найскорше ихъ покôнчити, а именно, хоче чимъ скорше означити цѣль, на яку фондъ сей має бути оберненый.

Зъ Риму доносять, що св. Отець черезъ нунція Галимбертого на якусь петицію дальматиньку ôдповѣвъ въ тôмъ дусѣ, що нѣколи не позволить на введенье славянскои литургіи въ Дальмаціи.

Партія нѣмецко соціяльна с. є. антисемиты нѣмецкого напряму Либермана рѣшили на великôмъ вѣчу народнôмъ въ Липску, значною бôльшостею слѣдуючу декляряцію:

„Не знаємо, що то за люде тотй Єзуиты, не знаємо ихъ зъ власнои обсерваціи. Кажуть, що они посѣдають опинію, що спріяють згубнымъ засадамъ и крутыми стежками йдуть до духовного утисненя народôвъ. Але мы знаємо такожъ, що вѣдомости тотй о Єзуитахъ плынуть зъ жерелъ, котрымъ мы не вѣримо, с. є. зъ устъ жидôвъ и жидôвскихъ либералôвъ.

„Що до повороту Єзуитôвъ, єсть се для насъ рѣчею обоятною и на всякій случай не боимо ся ихъ. Смѣються всѣ зъ антисемитôвъ, що будь-то бы боять ся 500.000 жидôвъ. Зъ далеко бôльшимъ правомъ моглибы мы смѣяти ся зъ народу нѣмецкого; єсли лякає ся ôнъ передъ 300 Єзуитами.

„Мы не маємо причины бороненя Єзуитôвъ, але нѣмецкй Єзуити суть дѣтьми нашого краю, мужами крови нѣмецкои. Мы добачуємо неконсеквенцію Правительства въ тôмъ, що зродженй въ краю дѣти гонить зъ ôтчины за недоказанй пôдозрѣня, пôдчасъ коли цѣлый народъ чужій зъ явными ворожими задивленями и неморальными науками, котрый безустанно допускаєся найзгубнѣйшихъ Державѣ и народови проступкôвъ, держава та удержує и

Красенька.

Новеля Валеріи Солецкои, перевѣвъ Є. Л.

(Дальше).

Отъ що собѣ мѣркує Мотря.

— Нынѣ на полуденокъ зварить бульбу зъ горохомъ и затиркою, а на вечеру молочну кашу. И знову не знає сама, чи можна взяти до кашѣ молока, чи нѣ. За молоко добрй грошѣ, шкода тратити ся. Та знову жаль и дѣтей и дѣдуся старого, тажъ єму и такъ не довго жити на тôмъ свѣтѣ; вже зубôвъ не має, хлѣба не проковкне и не угрызе. Нѣ, таки конче треба зварити кашѣ зъ молокомъ. Ще коли якъ коли, а нынѣ, нынѣ дôстала ôдъ столярки за молоко четыри риньскихъ, купила соли и зô Шмулькомъ погодила ся, купила на цѣлый мѣсяць пашнѣ для Красеньки, а пашнѣ такъ тяжко теперь дôстати.

Отъ и село близенько. Псы брешуть, чути якъ на обôйстю вôйта, хрюкають (выбачайте) свинѣ (звычайно вôйтôвскй — то имъ можна), и дымъ вже зъ хатъ видно. Мотрѣ здає ся, що чує плачь маленького Андруся и Красеньчине „мууу"; тожъ ще скорше спѣшить на передъ, ось.... вже славити Господа и єи хата и обôйстьє. — Правда, Красенька реве, дѣти плачуть. Мотря бѣжить вже теперь, що зможе а бѣжить до дому, бо и жалôсный голосъ Красеньки и плачь дѣтей ажь крають серце бѣднои газдынѣ. Мотря вже влетѣла за ворота, сейчасъ обтерла хустиною плачучого Андруся, и всунула му въ руку гусочку, що принесла зъ мѣста — и утихъ Андрусь. Фесѣ дала пару шторханцѣвъ за то, що худоба ревѣла и Андрусь плакавъ, та сейчасъ и жалко стало, все якъ матери, тому и погладила Фесю по головцѣ, и хустину на головѣ перевязала и гусочку и свистунъ червоный зъ цукру дала. Поклепала Красеньку и Бочулю и худобына утихла — спôзнала газдыню. Потôмъ побѣгла до хаты.

Глядить, свѣчка переъ образомъ цѣлкомъ ся выпалила и еще накапала на лаву, хата не пôдметена, огонь на припѣчку загасъ и дѣдусь зсунувъ ся зъ печи, фасолю налущену зъ решета высипавъ, и сидить старенькій якъ дитина на земли, бо му ноги ôдъ передновку по колѣна попухли и стати на нихъ не може.

— Ой Мотре! Мотре! Де-жесь ся такъ забавила. Я гадавъ, що вже прійде ся безъ тебе умерти.

Мотря посадила старого на лавѣ пôдметла хату, роздула огонь.

Теперь то вже скинула хустку и кожухъ, а сама лишень въ дымцѣ и сорочцѣ порає ся коло хаты. Теперь то бачь и видно, яка красна та Мотря. Струнка якъ тополя, нôсъ простый, малый, губы широкй, повнй, свѣжй, зубы бѣленькй, здоровй, бровъ чорна, ажь яснôсть бьє ôдъ неи. А очи то свѣтять яснѣйше, якъ та свѣчка передъ образами.

Робота, якъ то кажуть, горить въ єи рукахъ, хопила мѣтлу: разъ два и въ хатѣ чистенько, якъ Богъ приказавъ. Огонь горить, скипя ажь трѣщать въ нѣмъ, вода варить ся на затирку, а Мотря щось оповѣдає дѣдусеви, смѣє ся, старый и дѣти смѣють ся — самй незнають чого, а все якъ дѣти любо имъ въ тôй хатѣ, любо якъ въ небѣ.

Всѣ мовь-бы чули тоє, що хотьбы и еще разъ тôлько було въ хатѣ, то Мотря и на нихъ настарчить, накормить и прибере.

Хопила малого Андруся и выцѣлувала, ажь хлопець почервонѣвъ на твари, и смѣявъ ся, ажь му слезы въ оченятахъ стали, потôмъ зъ Андрусемъ таки побѣгла до хлѣвця, насыпала въ жолубъ листя зъ капусты и лупинъ зъ бульбы. Красенька оглядає ся, и такъ ся дивить на ню великими очима, якъ-бы хотѣла сказати: „Дай вамъ Боже здоровлье Мотре".

Пôдмела снѣгъ на обôйстю, горня одно и друге повѣсила на плотѣ — еще сыроватки вынесла, та сама таки напоѣла Бочулю.

И знову вернула до хаты. Одставила дымячій горнець ôдъ огня, насыпала стравы въ миску, и поставила передъ дѣдусемъ. Такъ єй добре на серцю, такъ солодко, всѣмъ хотѣлабы догодити. Пôдсунула старому миску и хлѣбъ вкроила и ложку подала.

єще боронить. Доки терпимо у себе жидôвъ, не маємо морального права гнати Єзуитôвъ.

„Єсли ся уважає, що черезъ привернене Єзуитôвъ высвѣдчує ся якôйсь части нѣмецкого народу прислугу, то треба ихъ прикликати. Ожидаємо ихъ зъ яснымъ лицемъ и зъ зимною розвагою. Нехай прійдуть, щобысьмо ихъ спôзнали. Єсли ся намъ не сподобають, то ихъ знову нагонимо такъ певно, якъ певною єсть рѣчею, що за 20 лѣтъ выекспедіюємо за границѣ Нѣмецъ 500.000 жидôвъ.

Дойшла насъ певна вѣсть, що въ Италіи *габинетъ Криспія упавъ.* Передъ вчера вечеромъ по засѣданю парляменту подавъ Криспи димисію цѣлого габинету. На порядку дневнôмъ парляменту була справа провизоричного стяганя оплаты перевозовои ôдъ спиритусу. Противъ того выступила опозиція. Криспи зробивъ зъ того квестію габинетову. Внесеный черезъ депутованого *Vill*-ого порядокъ дневный, користный для Криспього, зôставъ ôдкиненый 186 голосами противъ 123. Оплату перевозову ôдкинено також. Криспи зажадавъ ôдроченя розправы, поѣхавъ до короля и передавъ єму димиссію.

Друга вѣсть зъ Лизбоны. Декотрî часописи помѣстили телеграму, що въ Опорто *выбухло повстанье*, три полки выкликали бунтъ и прокламовали републику. Гвардія горожаньска перейшла по части на сторону ворохобниковъ. — Єсть вже певна вѣсть, що та револіоція задавлена.

Ц. к. Краєва Рада шкôльна.

Ц. к. Рада шкôльна краєва на засѣданю ôдбутымъ дня 26 сѣчня 1891 рѣшила.

1. Выдати подрôбнî розпоряджения дотычачî карности и захованя ся учениковъ высшихъ клясъ середныхъ шкôлъ.

2. Приняти до вѣдомости, затверджаючи ôдповѣднî внесеня, справозданье ц. к. краєвого инспектора шкôльного дра Людомила Германа зъ визитаціи: нѣмецкои гимназіи у Львовѣ и ц. к. гимназіи въ Ярославлю.

3. Признати професорови ц. к. гимназіи въ Вадовицахъ, Томѣ Дзяма трете квинквеніюмъ.

4. Приняти до вѣдомости рескриптъ п. Министра, переносячій проф. Константого Горбаля зъ Стрыя до Перемышля и перенести суплента Юліяна Царевича зъ Перемышля до Стрыя.

5. Перенести суплента Емилія Кордасевича зъ ц. к. гимназіи въ Коломыѣ до ц. к. гимназіи рускои у Львовѣ, а на єго мѣсце перенести Ивана Ньемцова суплента зъ рускои гимназіи.

6. Именовати асистентомъ въ ц. к. школѣ реальнôй у Львовѣ, Станислава Билинского;

7. Войтѣха Гнуроша, суплентомъ въ ц. к. гимназіи Станиславôвской.

8. Асистента Жигмонта Томанка, суплентомъ ц. к. школы реальнои у Львовѣ;

9. Петра Христофа суплентомъ ц. к. гимназіи дрогобицкои;

10. Брониславa Консиновского суплентомъ въ ц. к. школѣ реальнôй въ Краковѣ.

11. Выдати уложеный черезъ ординаріятъ епископскій въ Краковѣ, роскладъ науки религіи въ ц. к. Семинаріи мужескôй учительскôй въ Краковѣ.

12 Затвердити выбôръ дра Николая Клякурки на заступника председателя школы окружнои въ Мысленицяхъ.

13. Затвердити выбôръ Іоана Рампалы, учителя школы народнои въ Яблôнцѣ нижнôй на репрезентанта стану учительского до ц. к. Рады шкôльнои окружнои въ Турцѣ.

14. Позволити Каролеви Гухра, учителеви школы народнои въ Долгôмъ горѣшнôмъ, на займанье ся писарствомъ громадскимъ черезъ одинъ рокъ.

Крôмъ того заименовала ц. к. Рада шкôльна краєва кôлькохъ сталыхъ учителѣвъ и учительокъ, и ухвалила перемѣну деякихъ шкôлъ зъ филіяльныхъ на етатовî.

Справы краєвî.

Въ справѣ основаня школы кадецкои у Львовѣ доносить *Dziennik polski*, що магистратъ ухваливъ предложити пляны будовы до ухваленя Правительству и рôвночасно жадати ôдъ Правительства:

1. що школа кадецка у Львовѣ тревати буде лѣтъ 50;

2. що инструкторъ и лѣкарь будуть выбранî зъ людей тутешныхъ и оба мають безварунково умѣти оба языки краєвî, а що найменше языкъ польскій;

3. до школы кадецкои у Львовѣ мають бути приниманî лишень сыны родичѣвъ, урожденыхъ въ Галичинѣ;

4. въ конци, що до школы принятый буде кождый хлопець, котрый укôнчивъ 4-ту клясу гимназіяльну, евентуально той, котрый здасть приписаный вступный испитъ.

Подани о приняте мають бути увзглядненî въ порядку, якъ будуть внесенî.

Въ справѣ будовы клініки хирургичнои ôдбували ся на дняхъ нарады пôдъ проводомъ п. дра Фр. Гошарда, члена Выдѣлу краєвого, а при удѣлѣ п. п. дра Стелля Савицкого, инспектора шпиталѣвъ краковскихъ, дра Вайгля, яко председателя комитету мѣсцевого, дра Гораєвича, проф. дра Ридиґера яко дельєгата факультету медичного, дра Марса, дельєгата тов. лѣкарского, проф. дра Обалиньского, примарія ôддѣлу хирургичного а також архитектôвъ: Зарембы и Саарого. Клінику рѣшено выбудовати на пляцу межи нынѣшною клінікою хирургичною а павильономъ для зумашедшихъ. Будынокъ має бути одноповерхный на 120 ложокъ, т. є. 108 для слабыхъ, а 12 для службы. Комисія рѣшила всѣ подрôбности, ôдносячî ся до урядженя будовы, и постановила ôддати предприємство частне робôтъ земныхъ камѣнярскихъ и тесельскихъ одному предприємцѣ, а решту поодинокимъ майстрамъ. Головою комитету выбрано дра Вайґла а єго заступникомъ проф. дра Обалиньского.

Дописи.

Зъ Бережаньщины.

(К) Найвысшою постановою зъ дня 12 сѣчня с. р., зволивъ Найяснѣйшій Цѣсарь и Панъ нашъ, Наймилостивѣйше выразити людности рускôй повѣту Бережаньского своє Найвысше вдоволенье по поводу адресы люяльности высланои посредствомъ ц. к. Намѣстництва участниками вѣча Бережаньского.

Высоке ц. к. Президіюмъ Намѣстництва повѣдомило о той Найвысшôй постановѣ людность письмомъ зъ дня 22/I 1891 ч. 569/пр.

Єсли розважимо, що Русины вже кôлька а може и кôльканайцять разôвъ высылали адресы льояльности до Трону при способности всѣлякихъ вѣчь и инишихъ зôбрань и не удостоились за се выразу Найвысшого вдоволеня, годѣ не запримѣтити, що признанье не наступило за саме признанье ся галицко-рускои людности до льояльности, *котра єсть природнымъ обовязкомъ кождого* горожанина австрійского, але за змѣстъ адресы, с. є. за способъ, въ якій Русины бережаньского повѣту сю льояльность свою для Трону и Державы заявили и дороги, котрыми хотять ступати, абы въ практицѣ льояльность свою для Трону и Державы фактами оказати.

Яки же сî дороги? Въ адресѣ выразно заявили Русины, *що бажають працювати для розвитку своеи народности въ вѣрности для Трону и державы, що стоять крѣпко при римско-католицкôй церквѣ и що дбаючи о розвôй свого индивидуализму народного,* будуть се дѣлати *въ згодѣ зъ другою народностею краю, с. є. зъ Поляками.* Не треба додавати, що въ адресѣ выразно заявлено, що Русины суть народомъ *самостôйнимъ, ôдъ россійского* та польского окремимъ.

Миролюбивый *Володѣтель нашъ*, выраженьемъ Свого *Найвысшого* вдоволеня за повисшу адресу, недвозначно заявивъ ся за такимъ напрямомъ національного руского житя и давъ до пôзнаня, що ступаючи сею дорогою можуть Русины бути певними Найвысшого покрову Найяснѣйшого Пана.

Нехайже се Найвысше вдоволенье буде однымъ заохотою до вытреваня въ намѣренôмъ способѣ поступованя а тодѣ и Правительство, котре зарôвно дбає про всѣ народности и котрому також доля Русинôвъ не рôвнодушна, не ôдкаже Русинамъ помочи въ заступленю ихъ справедливыхъ бажань, єсли крѣпко будуть стояти при выраженôй въ адресѣ програмѣ.

Зъ другои зновъ стороны, нехай тымъ другимъ, котрî по часописяхъ, чи навѣть на вѣчу бережаньскôмъ плѣли найгôршî нѣсетницѣ, абы збаламутити тямущій народъ, буде пересторогою, що дорога ними обрана не вôдповѣдає нѣ потребамъ народа, котрого провôдниками они хотять бути, анѣ на той дорозѣ не найдуть пôддержки Правительства, котре зъ интенціями Короны числити ся мусить.

Въ повѣтѣ нашôмъ не розпочато єще акціи выборчои до парляменту, а тôлько по селахъ де „объединительскій комитетъ роздававъ запомоги, отчайдухи агитаторы намовляють народъ, щобы выступивъ противъ кандидатôвъ центрального комитету. Але здає ся, що здоровый хлопскій розумъ пôзнавъ вже „хто єму стрыкъ а хто коломъ въ бôкъ“.

Якъ пôдчасъ вѣча бережаньского даремнî були крики москволюбныхъ агитаторôвъ, такъ

— Дай тобѣ Боже здоровля — каже дѣдусь — зъ тобою чоловѣкъ-бы и на тамтой свѣтъ пойшовъ.

* * *

Стукнуло коло дверей, и самî дверѣ заскрипѣли — до хаты войшовъ Андрухъ. — Станувъ при дверяхъ, розглянувъ ся по хатѣ, дверей не замкнувъ, та вже зъ порога крикнувъ „ѣсти“.

Усмѣхнула ся Мотря, ажь засвѣтили ся еи очи, коли зôйшли ся зъ єго сивыми очима.

Та заразъ и засумувала, рукавомъ ôдъ сорочки обтерла очи, бо щось єѣ наразъ якъ свѣтло заморочило — може слеза.

Андрухъ поступивъ закачаючи ся пару крокôвъ, сива шапка зсунула ся ажь на уха, ремѣнь позсувавъ ся, кожухъ, сорочка на нѣмъ розхрѣстанî, болотомъ похляпанî, и дивить ся въ пôдъ лоба. То въ лѣво, то въ право йде, а до лавы трафити не може, та все лишь своє кричить: ѣсти! ѣсти!

Знає Мотря, що то значить. Сидить при кужелѣ, руки зложила пôдъ грудьми, дивить ся и навѣть ся не журить.

— Ей що тамъ! гадає, добре, що прийшовъ. Всегда оно складнѣйше, якъ хлопъ въ дома. Мотря єму всегда рада, чи сякій, чи такій. Вже єѣ щось приманило до того хлопа. Такій вже допустъ Божій! Смѣяти ся ѣй хоче, якъ бачить, якъ ôнъ ся затачує, до лавы дôйти не може, и цѣлкомъ такъ якъ малый Андрушко кричить: ѣсти та ѣсти!

Ажь смѣяти ся хоче Мотрѣ, якъ бачить, що ôнъ до лавы трафити не може, смѣяла бы ся, такъ ласкоче єѣ въ горлѣ и въ грудяхъ. Смѣяла бы ся, и на лаву зô смѣху клала, коли бачить, якъ Андрухъ зднявъ шапку зъ головы, плює на ню разъ поразъ и все числить. На тобѣ Абрамку! Маєшь паперка! То риньскій! то риньскій! и то риньскій! Ось тобѣ Абрамку! И то риньскій, и то риньскій, а то сотка.

Що сплюне то числить. Мотря ажь ся дусить ôд смѣху, тôлько встыдъ ѣй дѣдуся и дѣтей, котрî переляканî дивлять ся на Андруха; тому и не смѣє ся, тôлько захмурилась, удає сердиту.

Андрухъ пôдходить взаточки до неи, смѣє ся смѣхомъ пяницѣ, дивить ся на ню своими великими сивыми очима, хоче обняти єѣ въ половину, та поцѣловати єѣ рожевî губы.

Но теперь Мотря вразъ ôдпыхає го, и то такъ сильно, що ажь заточивъ ся пôдъ самî дверѣ.

— Иди! ты худобино — кричить, и обтирає лице рукавомъ.

(Дальше буде.)

и въ часѣ выборôвъ на тй крики нѣкто не буде зважати. Здало-бы ся тôлько, шобы Є. Е. Впр. Митрополить и другй Впр. Архипастирѣ выдали куренду до духовеньства въ справѣ выборôвъ, абы поручити особними письмами деканамъ, щобы наглядано, абы несумлѣннй агитаторы не вводили народу на мановцѣ и щобы все руске духовеньство якъ оденъ мужъ стояло крѣпко за кандидатами щиро-народними и вѣрними католицкой церквѣ а черезъ Впр. Ординаріяты захваленими.

Здає ся, що знана дисциплина у католицкого духовеньства не заведе надѣи тыхъ, котрй тôлько ваги кладуть на успѣшну помôчъ нашихъ Впр. Архипастирѣвъ и народъ не буде нараженый на деморализаціи видомъ, що оденъ священникъ выступає противъ другого.

Часть господарска.

Ось таку нову рубрику ôдчиняємо въ нашôй газетѣ, спонуканй численными листами въ родѣ того, котрый помѣщуємо:

„Не увѣрите, якъ радо приняли мы вашу газетку. Народъ читає и хвалить, а если подобала ся она народови, то нехай говорить собѣ кто хоче о драньтивôмъ єи змѣстѣ, все она хосеннѣйша ôдъ газетъ по своѣй гадцѣ не драньтивыхъ, а для народа не приступныхъ. Що народови было потреба такои газеты, то не дасть ся заперечити; самй тй, котрй противъ неи найбôльше ворогують, мусять признати, що такъ оно єсть. Але не хочу тутъ розводити ся надъ потребою вашои газеты, анѣ не буду спѣвавъ ѣй гимнôвъ похвальныхъ, противно зверну увагу вашу на одинъ бракъ, якій въ „Народнôй Часописи“ дає ся ôдчувати. Газета єсть для народа, найже мѣстить рѣчи бôльше народъ сей обходячй. Не забувайте о єго потребахъ духовныхъ, а также подавайте єму вѣдомости матеріяльно єго обходячй. Господарка, промыслъ повинни знайти мѣсце въ вашôй газетѣ бо народъ потребує того и домагає ся. Гадаю, що за здоровою моєю радою пôйдете охотно...“

Понеже бажанье нашихъ читателѣвъ для насъ святе, длятого по силамъ будемо старати ся єму ôдповѣсти. А заразомъ просимо тыхъ нашихъ Впр. Читателѣвъ, котрй на тôмъ поли будь черезъ студія, будь черезъ практику, дôйшли до правдивои бѣглости, щобы уваги свои, такъ що до господарки якъ и промыслу зволили въ повысшôй рубрицѣ помѣщувати.

Зъ Парижа подають вѣдомôсть, котру не завадить намъ тутъ навести, а єсть она слѣдуюча:

П. Guetier, членъ парижского Товариства акклиматизаціи, побачивъ одного вечера ропуху, сѣдячу на дощинцѣ ведучои до уля. Веденый цѣкавостію затримавъ ся и побачивъ, що ропуха ковкає вертаючй до уля пчолы одну за другою. Тревало тоє пôвтора годины, черезъ котрый то часъ апетитъ ропухи анѣ на хвилю не устававъ;

П. Guetier розтявъ потôмъ ропуху и пересвѣдчивъ ся, що жолудокъ єи бувъ переповненый пчолами. Щобы ся пересвѣдчити, чи фактъ той бувъ выятковымъ, чи загальный п. Guetier зловивъ кôлька инших оказôвъ ропухъ, котрй скакали коло улôвъ и пресвѣдчивъ ся, що всѣ мали въ своихъ жолудкахъ пчолы. Черезъ цѣлый минувшій рôкъ слѣдивъ упомянутый п. Guetier за тымъ и не однократно бачивъ ôнъ ропухи, чигаючй на пчолы вылѣтаючй зъ улôвъ, або вертаючй до улôвъ.

Оказує ся зъ того, що ропухи уряджують собѣ систематичне польованье на пчолы. Єсли зважимо, що трафляє ся то щоденно, можемо собѣ представити, якъ велике число працюючихъ пчôлокъ стає ся жертвою ненасытныхъ ропухъ, ôдъ котрыхъ треба-бы пожиточнй нашй пчолы охоронити.

Ропуха та называє ся въ языку наукôвомъ *Bufo cinereus*, а селянинъ пôзнасть єи заразъ и догадає ся, що то за пташка, єсли побачить єи коло свого уля.

Сѣно зъ травъ кошеныхъ на грунтахъ болотнистыхъ мае ся за злу, а по части и шкôдливу для худобы пашню. Досвѣдъ переконавъ, що скуточнымъ средствомъ допомагаючимъ до того, щобы така паша была нешкодлива худобѣ, єсть переховуванье такои травы въ станѣ свѣжôмъ, закопанои въ долахъ паша.

Трава така достає смакъ квасковатый, не дуже добрый для худобы, але за то конѣ ѣдять єѣ дуже захланно, позыскуючи много на силѣ и зручности.

Єсли конюшина по зимѣ окаже ся такъ нужденна, що треба єѣ переорати, тогды на обсѣянье поля мѣсто конюшины, маємо много другихъ пастевныхъ ростинъ якъ мѣшанку зъ выки, бѣлу гôрчицю, сераделлю або и кукурузу. Но єсли конюшина не цѣлкомъ пропала, такъ що переоряти єѣ шкода, но також можна на певно знати, що не выдасть доброго пльону, тогды треба єѣ пôдсѣяти другими травами. При выборѣ ихъ треба уважати на часъ, черезъ якій хотѣли мы мати хосенъ зъ конюшины, чи черезъ оденъ рôкъ, чи довше. Всегда треба выбирати такй травы, котрй скоро ростуть и цвитуть разомъ зъ конюшиною. На одинъ рôкъ можна ужити райграсъ италійскій, або райграсъ французкій, або люцерну хмелеву. На кôлькалѣтне ужитье райграсъ англійскій буде найпрактичнѣйшій. Напередъ треба переорати поле, сѣятия насѣньє ôдповѣднои травы и треба сильно заскоородити и поле звальцювати. Добре також згноити поле навозомъ легко ся розкладаючимъ и скоро дѣлаючимъ, найлѣпше плыннымъ. У насъ найлѣпшимъ того рода навозомъ, буде гноѣвка. Сѣяти треба якъ можь найвчаснѣйше, зъ весны, т. є. якъ поле лишень пôдосхне достаточно.

Кроника.

— **Є. В. Цѣсарь** жертвовавъ громадѣ Гора ропчицка, повѣта ропчицкого, на будову школы запомогу въ квотѣ 100 зр.

— **Ц. к. Рада шкôльна краєва** розписала зъ речинцемъ до кôнця лютого с. р., конкурсъ на посаду учителя въ гимназіи вадовицкôй, въ квалификаціею до науки рысункôвъ ôдручныхъ.

— **Выдѣлъ краєвый** заименовавъ асистента катедры робôтъ водныхъ на политехницѣ львôвскôй, Михаила Корнелле, асистентомъ краєвого бюра мелиорацийного.

— **На зборахъ членôвъ „Руского Касина“** у Львовѣ, вô второкъ сего тыждня, выбранй до нового выдѣлу: Іос. Делькевичъ председателемъ, Д. Глиньскій мѣстопредсѣдателемъ, Ив. Пелехъ секретаремъ, Левъ Роницкій господаремъ, а членами выдѣлу: д-ръ Ив. Добряньскій, д-ръ Юль. Кмицкевичъ, о. Ив. Костецкій, Ос. Мончаловскій и Ив. Стотанчикъ. Зборы высказали свое признанье бувшому председателеви „Касина“, крил. Пакижови, котрый зрезиґнувавъ зъ поновного выбору за-для недостачѣ часу.

— **Незвычайна притомнôсть.** Робôтникъ желѣзничій, Іосифъ Зборовскій, працюючи на стаціи въ Дембици, отямивъ ся, коли вже поѣздъ наѣхавъ на него. Въ одной хвили мовъ котъ, хопивъ ся Зборовскій передныхъ ланцôвъ машины и завѣшеный у воздусѣ надъ шинами желѣзничими, переѣхавъ въ сей способъ 40 метрôвъ. Ажь коли поѣздъ надъѣхавъ надъ заглублене мѣсце, пустивъ ся Зборовскій ланцôвъ и зломивъ собѣ лишь лѣву руку. Сей хочъ може говорити о щастю!

— **Лѣкарѣ петербурскй** утворили судъ гоноровый, котрый має рѣшати розличнй трудности въ етики лѣкарскои. Межи прочими має судъ рѣшити се пытанье, чи має лѣкарь право ôдмовити кураціи, єсли паціентъ платить дуже мало.

— **Нежнвымъ** знайдено передвчорайшои ночи налогового піяка Ивана Шуманьского, котрый нагло умеръ въ шинку при ул. Жовкôвской ч. 19.

— **„Червоная Русь“** умѣстила манифестъ „Русской Рады“ до руского народу передъ выборами. Позаякъ всяку акцію предвыборчу, мѣстимо въ осôбнôй рубрицѣ: „Акція предвыборча“, а въ числѣ нынѣшнôмъ рубрики тои помѣстити не можемо, длятого словце о тôмъ манѣфестѣ, скажемо завтра.

— **Посолъ Телишевскій,** на вѣчу турецкôмъ, котре скликавъ въ цѣли зложеня передъ выборцями свого справозданя посольского, дôставъ вотумъ недовѣрія, заосмотрене 68 пôдписами (34 священникôвъ и 34 свѣтскихъ).

— **Правдиве а не до увѣреня.** Пôдчась одного въ сегорôчныхъ балѣвъ масковыхъ въ Берлинѣ, прійшла до касы мала, заплакакана дѣвчинка, бажаючи, щобы єѣ пущено на салю, бо матѣрь єи кôнчить житье, и хоче еще разъ побачити свою дочку Августу, котра гуляе на салѣ. Малу впущено и дѣйстно ôднайшла она свою сестру въ товариствѣ якогось пана. Просьбы дѣвчинки, щобы Августа пôшла до дому, не помоглы, а товаришъ той последнои розлюченый, кинувъ ся на малютку, и однымъ ударомъ въ лице поваливъ єи на землю. Тогды однакъ посыпавъ ся такъ сильній градъ кулакôвъ на єго и єго товаришки плечѣ, що обоє мусѣли утѣкати. Кôлька невѣстъ пôшло до дому слабои нещасной матери и прійшли въ самъ часъ, щобы умираючій примкнути очѣ. Хорони Боже ôдъ такихъ доньокъ.

— **Замѣръ самоубійства.** Одинъ зъ тутейшихъ ц. к. аґентôвъ полицийныхъ, выслѣдивъ и приарештовавъ дня 29 с. м. заробника Дмитра L., яко пôдозрѣваного о крадѣжь на шкоду Василя Комариньского. Увязненый хотѣвъ въ вязницѣ ôдобрати собѣ житье и звычайнымъ ножикомъ зранивъ ся сильно въ праву сторону шиѣ. Ранного ôдвезено до шпиталя головного.

— **Въ Америцѣ** зима сегорôчна числить ся до найтяжшихъ, о якихъ люде памятають. Метелиця позривала тамъ дроты тельеграфичнй, дахи и комины. Черезъ довшій часъ не можь было выслати жадної тельеґрамы. Желѣзницѣ понесли миліоновй шкоды.

— **Вѣдомости зъ Белґіи** о наводненю суть що разъ сумнѣйшй. Кôлька мѣтцевостей суть вже по бôльшой части пôдъ водою; вода зôрвала всѣ мости, богато осôбъ погибло. Въ селѣ St. Vast вода забрала 100 домôвъ Деякй передмѣстя Брукселѣ стоять пôдъ водою. Довôзъ всякій ôдбуває ся на човнахъ. Вода чимъ разъ то прибуває

— **Вѣрный песъ.** Мешканцѣ передмѣстя Kaiser-mühlen переходячй щодень черезъ мостъ Архикн. Рудольфа до Вѣдня спостерегли, що вже ôдъ кôлькохъ днѣвъ на ледѣ Дунаю лежить песъ, а зôгнаный зъ свого мѣсця, назадъ до него вертає. Милосернй мешканцѣ приносять му ѣдженье, котре песъ въ вдячностію приймає, але мѣсця свого не хоче оставляти. Зъ певностею мусѣвъ ся въ тôмъ мѣсци заломити и утонути єго панъ, а вѣрный песъ стереже того мѣсця и чекає на єго поворотъ.

— **Средство** противъ рака, вынайшовъ вѣденьскій професоръ Моссетибъ.

— **Нынѣ** мало ся ôдбути въ архикатедральнôй церквѣ св. Юра, посвященье нового тетрапода, выкôнченого дуже красно.

— **Въ Арґопіи** выбрано по разъ другій начальникомъ мѣста невѣсту, паню Сальторь. Панѣ начальничка умѣє урядити ся такъ, що кромъ веденя свого уряду, має часъ и на ôддаванье ся звычайнымъ занятіямъ домовымъ.

— **Голова** нѣмецкого центрумъ, пос. Виндгорстъ, упавъ зô сходôвъ и въ наслѣдокъ того понѣсъ невелике потовченье.

— **Наступникомъ** Садулла-паши, має бути Туркханъ-бей.

— **Зъ Нового Йорку** тельеграфують, що померъ тамъ канцльеръ стану, п. Бурданъ, а померъ нагло пôдчасъ банкету.

— **Заказъ** представленя „Термидора“, взбуривъ цѣлый Парижь. Студенты зробили величезну демонстацію передъ редакціею „Еґаліте“. Полиція увязнила кôлькохъ участникôвъ.

— **Горѣюча гора.** Ôдъ кôлькохъ днѣвъ въ Кастаніоля, въ Піємонтѣ, межи Вероною и Венеціею, на горбку Монтебелло, отворили ся величезнй розпуклины, въ котрыхъ великими клубами садить дымъ. Въ ночи цѣла гора въ огни. Зъ початку здавало ся, що єсть се выбухъ вулькану, позаякъ однакъ не чути пôдземного лоскоту, ученй догадують ся, що мусить горѣти покладъ лиґниту.

Торгъ збôжемъ.

2 лютого	Львôвъ	Терно-пôль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	7.——7.95	6.85—7.55	6.50—7.25	7.——8.15
Жито	5.90—6.30	5.85—6.15	5.60—5.85	6.——6.35
Ячмѣнь	5.——6.65	5.25—7.—	4.85—6.50	5.75—7.25
Овесъ	6.——6.40	5.90—6.20	5.30—5.75	6.——6.50
Горохъ	6.——9.25	6.15—8.—	6.——8.—	6.——9.—
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	44.—53.—	45.—52.—	45.—51.—	45.—53.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ. ôдъ —·— до —·— зл.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоитъ 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрѝ частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты кровы, недокревности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Краєвѝ выробы. — Краєвѝ выробы.

! Краєвѝ !

чисто льнянѝ выробы корчиньскѝ

а именно:

Полотна, Вебы, Дымы, Обрусы, Серветы, Ручники, Хустки до носа и т. д., суровѝ и апретованѝ, поручає въ велукôмъ выборѣ по найтаньшихъ цѣнахъ и въ найлучшôмъ родѣ

Центральный Складъ Полотенъ
Перв. Гал. Товариства для краєвого промыслу ткацкого
Пôдъ **„Прядкою“** у Львовѣ,
пляцъ Маріяцкій, ч. 1.
! Цѣнники и прôбки франко !

Гербата россійска. — Самовары Тульскѝ.

Перша краєва фабрика товарôвъ плятерованыхъ, зовимыхъ **хиньске срѣбло**

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Кракôвъ, Ринокъ ч. 26.

поручають:

Предметы служачѝ до ужитку церковного и домового, ôдповѣднѝ на выправы **слюбнѝ, подарунки**, у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репараціи, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

ЮСИФЪ ЧЕРНИЦКІЙ

Рукавичникъ и бандажиста
у Львовѣ, **Ринокъ ч. 28**
поручає ласкавой памяти свôй складъ всякого рода

ТОВАРÔВЪ РУКАВИЧНИЧИХЪ

власного выробу
По сталыхъ умѣренныхъ цѣнахъ
Замовленя зъ провинцій высылають ся ôдворотною почтою.

Новôсть!

Вебы чисто льнянѝ 30-лѣтнои вытревалости, довгота штуки 60 лôктей и ширина 88 смт., цѣна ôдъ 22 злр. и высше поручає **Перша краєва фабрика ткацка у Львовѣ,** ул. Академицка ч. 2. **Кракôвъ,** улиця Славковска ч. 1, **Тернопôль,** ул. Ґимназіальна ч. 30.

Пробки на жаданье дармо и franco. (A)

Премійована на выставахъ: природничо-лѣкарской въ Краковѣ 1881 р. и гиґієнично-лѣкарской, дидактично-природничôй у Львовѣ 1888 р. за свои выробы

Аптика пôдъ „Золотымъ Слонемъ“ у Львовѣ

поручає слѣдуючѝ

СРЕДСТВА ЛѢЧНИЧО-ВЕТЕРИНАРІЙНѝ

выробу аптикаря

ГЕНРИКА БЛЮМЕНФЕЛЬДА,

порученѝ черезъ пп. професорôвъ мѣсцевои ц. к. школы ветеринарійнои: пчт. дръ. Бараньского, Круликовского и Кретовича, такожь черезъ пчт. Хелховского начальника ветеринарійного при Министерствѣ вôйны, Начальника ветеринаря войскъ болгарскихъ, Майора и т. д. въ Софіи и многихъ другихъ личностей.

Флюидъ регенераційный,

знамените средство скрѣпляюче и регенеруюче для коней и инишхъ звѣрятъ домовыхъ.

Срество се предпоручене черезъ пп. професорôвъ тутейшои ц. к. школы ветеринаріи: дра Бараньского, Круликовского и Кретовича, помагає въ ослабленяхъ мясней, въ случаяхъ ревматично-гостцевыхъ, въ запаленяхъ травматичныхъ, въ корчахъ мясней и др.

Цѣна фляшки 1 зр. 20 кр.

Смаровило на груду,

для коней и худобы.

Смаровило се узнане загально яко одиноке средство противъ груды у коней, такожь и у худобы усуває скоро груду и запобѣгає наслѣдкамъ сеи тяжкои и неуступаючои слабости.

Цѣна пушки 1 зр. 20 кр.

Карпатскій поживный порошокъ,

для худобы, коней, овець и свиней.

Средство се выпробоване що до наслѣдкôвъ черезъ знаменитости лѣкарскѝ, помагає якъ найлѣпше въ нестравности, въ пожиткахъ жолудка и кишокъ, въ хоробахъ ослабляючихъ — загаломъ яко средство скрѣпляюче и дѣлаюче користнымъ способомъ на молоко.

Цѣна пакету 35 кр.

Масть на копыта,

дла коней и худобы.

Масть та узнана за найлѣпшу до береженя копытъ, надає твердымъ и крухимъ копытамъ мягкôсть и гнучкôсть, запобѣгає творенію ся щербъ рогу копытового и запобѣгає надто великôй мягкости копытъ, зъ чого творить ся неправильне ихъ уложенье.

Цѣна пушки 1 зл. 20 кр.

Для уникненя поддѣлокъ и фальсификатôвъ прошу выразно жадати выробôвъ ветеринарийныхъ, заосмотреныхъ маркою охоронною и пôдписомъ апт. Генрика Блюменфельда.

Министерство вôйны. Софія. Ч. 36.

Посвѣдченье.

Низше пôдписаный потверджує, що на пôдставѣ 3-мѣсячныхъ досвѣдôвъ, робленыхъ пôдъ власнимъ руководствомъ на кôлькадесяти слабыхъ коняхъ войсковыхъ, не меньше и на коняхъ мѣсцевои сторожи охотничои, зъ препаратами ветеринарійными выробу аптикаря Генрика Блюменфельда у Львовѣ, прийшовъ до слѣдуючихъ пересвѣдчень, а именно:

1. Флюидъ реґенераційный Блюменфельда, добре ужитый, ôддає незрôвнанѝ прислуги. 2. Смаровило на груду Блюменфельда корыстно дѣлає при свѣжихъ и застарѣлыхъ случаяхъ груды, а крôмъ того може бути ужитымъ при зраненяхъ шкôры. 3. Масть копытова Блюменфельда заслугує на загальне признанье за для належитого законсервованя и поправы копытъ.

Начальникъ выдѣлу ветеринарійного при Министерствѣ вôйны. — Начальный ветеринарь вôйскъ болгарскихъ, професоръ школы военнои

София 29 вересня 1890. Майоръ **Ф. Хелховскій.**

ФАБРИКА ПАРОВА

ЧЕКОЛЯДЫ и ЦУКРÔВЪ ГЕНРИКА ТРЕТЕРА

у Львовѣ улиця Коперника ч. 3.
поручає досконалу

ЧЕКОЛЯДУ

½ кило по 90 кр.

Какао въ порошку
½ кило 1·50 кр.

ЦУКРЫ дессеровы
½ кило 1·20 кр.

КАРМЕЛЬКИ
½ кило 75 кр.

Замовленя зъ провинции высылають ся ôдворотною почтою за послѣплатои.

Найдешевшою и найздоровшою кормою єсть

Макаронъ италійскій

выработаный въ найлучшôмъ родѣ въ фабрицѣ макарону

М. Грибиньскои и Сп.

у Львовѣ, улиця Пекарска, ч. 13.
При замовленяхъ додає фабрика 1 еґземпляръ брошурки, мѣстячои въ собѣ „Зôбранье 50-ать практичнихъ приписôвъ“ до робленя розличныхъ потравъ зъ макарону

Єдинымъ ратункомъ

ДЛЯ ХУДОБЫ

въ часѣ давленя въ горлѣ
єсть

Природъ ґумовый

котрый поручає дешевше якъ всюда спеціяльный маґазинъ выробôвъ ґумовыхъ

Р. КРИММЕРА

у Львовѣ „Готель французскій“.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жовкôвска (коло заставы), поручає знанѝ зъ доброты своеи и письмами узнанѝ надгородженѝ средства кураційнѝ, а перше всего:

Сибѣрска масть

певна въ всѣхъ случаяхъ ôдмороженя
Цѣна слоика 50 кр.

Подяка. Глубока, 22 Лютого 1890.

Вп. Брон. Виткевичъ, аптикарь Львôвъ-Пôдзамче.

Честный Пане!

Зъ приємностію спѣшу сповнити милый обовязокъ, подяковати Вамъ за Вашу „Масть сибѣрску“. Мои рукѝ були ôдъ ôдмороженя покрытѝ формальными ранами — но по кôлькаразовôмъ ужитю той чудеснои масти загоили ся, не позôставляючи найменшого слѣду.

Прошу приняти щирѝ слова мови вдячности и поважаня.

В. Загôрскій,
завѣдатель дôбръ Вп. граф. Дуниновои.

Груднѝ зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.
Цѣна фляшки 20 кр.

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, вырабляє фабрика выробôвъ гигіенично - диететичныхъ **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ и высылає щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ єсть найлѣпшымъ зъ истнуючыхъ средствъ ôдживчыхъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика **Льеопольда Литыньского,** Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.